

K britským břehům tam a zpět

Na dlouhou cestu do Velké Británie jsme se vydali krátce po obědě v neděli 11. října. Obě třídy, septima i 3.A, zaplnily všechna sedadla v autobusu, který se pak rozjel směrem k německým hranicím a dále přes Belgii do Francie. Tam jsme dorazili v noci, což byla škoda, protože jsme z trajektu, který nás přeplavil přes La Manche, viděli blížící se britské ostrovy až těsně před doplutím do přístavu v Doveru. Nicméně po krátkém spánku v autobuse jsme dorazili do staroanglického městečka Rye.

V městečku Rye jsme se prošli historickými uličkami a seznámili se s anglickým prostředím, které krásně dokreslovala ranní mlha. Krátce po poledni jsme dorazili do přímořského a lázeňského města Brightonu, které se na čas stalo našim domovem. První den jsme obešli Royal Pavilon, bývalý královský palác v indickém stylu, pobřežní molo s mnoha stánky a atrakcemi a úzké nákupní uličky v centru města. Znavení po dlouhé cestě jsme v podvečer čekali na své hostitelské rodiny, aby si nás odvezly domů. Někteří studenti bydleli ve skupinkách, zatímco jiní zvládli celý pobyt sami, ale o to více si mohli se svou rodinou porozprávět. Kromě typických Angličanů byli mezi hostiteli např. i Súdánci, takže o nové zkušenosti a zážitky nebyla nouze.

Následující tři dny jsme vždy dopoledne docházeli do jazykové školy Olivet School, kde jsme trávili tři hodiny procvičováním naší angličtiny prostřednictvím her, cvičení a hovorů s lektory. Není třeba dodávat, že naše angličtina vůbec nebyla špatná a dokonce jsme jí naše lektory překvapili, zejména naším americkým přízvukem, který vůbec neočekávali. Po odpoledních jsme s autobusem projížděli okolí Brightonu a navštívili tři zajímavá místa. Prvním byl starobylý hrad Arundel, ve kterém jsme prošli jak úchvatné interiéry a vystoupali na hradní věž, tak se málem ztratili v rozlehlých zahradách kolem. Jaká škoda, že naše hrady nevypadají takhle, protože kdybychom měli více času, strávili bychom zde věčnost. Další den jsme zamířili ještě o kus dál do přístavního města Portsmouth, kde nás jedinkrát za celý výlet zastihla krátká ukázka anglického počasí, tedy krátký déšť. Nicméně za chvíli už jsme opět za krásného počasí kroužili na lodi kolem přístavu a pozorovali kotvící lodě. Na jednu z nich, HMS Victory, na které admirál Nelson bojoval u Trafagaru, jsme zavítali, prošli si všechny paluby a dozvěděli se, jak to tehdy na lodi chodilo. Do třetice jsme se rozjeli do Hastings, místa kde Vilém Dobytel porazil anglosasy a získal anglickou korunu. Zde jsme vyjeli lanovkou na místo, kde stávala pevnost, kterou bohužel ve středověku rozmočily anglické deště a skála s polovinou pevnosti se propadla do moře. Při návratu jsme se ještě zastavili na útesech pojmenovaných Seven Sisters a sešli k moři, kde si většina vzala na památku kamínky a ještě větší většina se začala fotit.

Nejinak tomu bylo i nadcházející den, den D, kdy většina z nás poprvé spatřila Londýn. Jako první jsme zastavovali u Big Benu a Westminsteru (věž Big Ben je velká, ale zblízka se to nezdá). S přestávkami na jídlo a suvenýry jsme popořadě obešli London Eye, divadlo Globe, kde jsme se uvelebili v replice původního hlediště, přešli přes Millenium Bridge ke katedrále sv. Pavla, po jejíchž schodech jsme vyšlapali až nahoru, a pak se polovina vydala k Tower Bridge a polovina na Trafalgar Square. Ti druzí si mohli projít Národní Galerii nebo jít rovnou nakupovat, zatímco my jsme se vyfotili u Tower Bridge a pak šli kolem Toweru, mrakodrapů a památníku velkého požáru přidat se k ostatním. Z Trafalgaru jsme se vydali do Britského muzea, kde jsme hodinu a půl mohli obdivovat a procházet tamější sbírky, kde každý našel něco pro sebe. Poslední zastávkou byl Buckinghamský palác, k němuž jsme prošli parkem St. James a který byl i za noční tmy majestátní. Posledním rozloučením s Londýnem a s Británií byl ještě pohled na osvětlený Big Ben a London Eye, kolem kterých jsme procházeli cestou k autobusu. Ten nás pak bezpečně dovezl zpátky do Čech. Do Čech, které sice nejsou Anglií, ale které máme rádi a jsou naším domovem.

M. Jakešová, T. Ondráčková, A. Stránská, D. Pelikánová